

Č. 10.065.

L é k á r n y: * Doživotní poživatel reální lékárny nemá postavení strany v řízení o povolení nové lékárny.

(Nález ze dne 11. října 1932 č. 15.323.)

V ě c: Berta F. v P. (adv. Dr. Jan Hromádka z Prahy) proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy o zřízení nové lékárny.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 27. června 1929 udělil zemský úřad v Praze Mg. Ph. Václavu K. koncesi ke zřízení a provozování nové veřejné lékárny v P. se stanovištěm, a zároveň zamítl námitky podané st-lkou Bertou F. Odvolání, které Berta F. podala z tohoto rozhodnutí, zamítlo min. zdrav. nř. rozhodnutím.

Uvažuje o stížnosti, musil se nss v první řadě zabývatí otázkou, přísluší-li st-lce právo, aby hájila existenční schopnost dosavadní lékárny v P. před zřízením lékárny nové.

Podle § 48 zák. z 18. prosince 1926 č. 5 ř. z. z r. 1907 (lékárenského zákona) má zemský úřad před zřízením lékárny nové vyzvatí majitele veřej. lékáren, kteří myslí, že existenční způsobilost jejich lékáren byla by ohrožena zřízením lékárny nové, aby ústně nebo písemně podali případné námitky proti zřízení nové lékárny. Majetníkům veřej. lékáren, kteří podali včas svá vyjádření, přináleží v případě udělení koncese zem. úřadem odvolací právo k min. zdrav. (§ 51 lékár. zák.).

Podle těchto předpisů mohou ohrožení existenční schopnosti dosavadních lékáren zřízením lékárny nové namítati pouze majitelé těchto lékáren. St-lka uvedla však ve svém rekursu, že není majitelkou lékárny, nýbrž, že má pouze doživotní právo poživací k lékárně, a že skutečnými vlastníky reálného práva k lékárně, o kterou jde, i s domem jsou zletilé již její děti Dr. Jan F., Marie M. a Zdena Ž. Rovněž berní správa v P. oznámila v přípisu ze 16. října 1928, že st-lka je pouhou uživatelkou lékárny. Jako taková však nebyla st-lka procesně legitimována k podání námitek proti zřízení nové lékárny, ježto, jak svrchu uvedeno, námitky podávati mohou pouze majetníci veřej. lékáren. Podala-li st-lka přes to námitky proti zřízení nové lékárny, a rozhodl-li žal. úřad o nich věcně, nemohla st-lka vyřízením tím ve svých právech býti dotčena (§ 2 zák. o ss), ježto jako pouhá poživatelka neměla podle lékárnického zákona vůbec nároku na to, aby úřad o podaných námitkách jejich věcně rozhodl. Proto ať rozhodl úřad o jejím rekursu jakkoliv, nemůže st-lka důvodně tvrditi, že porušena byla nějaká její lékárnickým zákonem chráněná práva, a je proto stížnost její bezdůvodná.

Č. 10.066.

Stavební právo (P r a h a): I. Povolení udělené stavebním úřadem ke stavbě na pozemku cizím není samo o sobě způsobilé, aby se dotklo práv vlastníka tohoto pozemku. — II. Ani stav. povolení udělené nevlastníku po-